

af 7. August 1914, hvad Formen angaar. Det er ikke saa omfattende, fordi det kun omfatter de to enkelte Varer, Skotøjs- og Tobaksvarer, medens Loven af 7. August jo havde et langt videre Spillerum. Men Formen er den samme; der er ingen Væsensforskel paa de to Love; den højtærede Handelsminister faar en udstrakt Bemyndigelse til at regulere Importen, til at bestemme, hvad der maa indføres her i Landet af Skotøjs- og Tobaksvarer, og hver den, der ikke retter sig efter dette, straffes. Andet og mere staar der ikke i dette Lovforslag. Gang paa Gang har Venstre og den høje Regering, som vi nu har, voldsomt kritiseret den forrige Regering, fordi den søgte at afgøre Tingene selv, fordi den handlede egenraadigt, fordi den førte et Enevælde. Dette her er en nøjagtig Kopi af Love, som er vedtaget her i Rigsdagen under den forrige Regering; der er ingen ny Opfindelse her. Men de Bemærkninger, der ledsager Lovforslaget, er i ganske overordentlig høj Grad knappe. Den højtærede Handelsminister har forholdt os, hvad det egentlig er, han vil foretage sig med Hensyn til Regulering af Priser og for øvrigt ogsaa med Hensyn til Regulering af Importen. Nogen Import kan der og vil der formentlig blive Tale om, men det overlades ganske til den højtærede Handelsminister; han giver end ikke selv i Lovforslagets Bemærkninger Besked om, hvad det er, han vil foretage sig. Nu vil jeg vise den højtærede Handelsminister den Tillid at antage, at han vil gøre det efter bedste Skøn, og jeg vil udtale Haabet om, at hans Evner maa strække til, saa Loven, naar Forslaget bliver vedtaget, maa kunne komme til at virke tilfredsstillende, og vi skal fra vor Side paa ingen Maade hænge os i, om der, naar Loven kommer til at virke, her og dér vil vise sig Mangler ved Loven, om der her og dér kommer visse Vanskeligheder; nogle Vanskeligheder kan maaske slet ikke overvindes. Saaledes var det ogsaa i den tidligere Regerings Tid. Kriseforanstaltninger vil altid eller saa godt som altid være af den Beskaffenhed, at man kan paapege Mangler ved dem, endog betydelige Mangler. Den forrige Regering saa sig nødsaget til at træffe sine Foranstaltninger. Oppositionen paastod, at vi traf Foranstaltninger, som var upaakrævede; men den da siddende Regering maatte skønne, at de var paakrævede. Den nuværende Regering er ogsaa kommet til det Skøn, at det Forslag, her fremsættes, er paakrævet. Vi skal ikke øve Gengæld og bagefter pege Fingre

ad Regeringen, naar det viser sig, at der træffes Foranstaltninger, som ikke svarer til Forudsætningen. Ligesom den forrige Regering og de forrige Regeringspartier paa ingen Maade gik til Kriseforanstaltninger eller Krigsforanstaltninger, fordi de havde særlig Lyst dertil, men fordi det var en Nødvendighed, saaledes vil jeg ogsaa tro, at den nuværende Regering ikke gaar til det, fordi den har særlig Lyst dertil, men fordi det er en Nødvendighed, fordi der er en Nødssituation, saa den maatte bide i det sure Æble og gaa til Foranstaltninger, som den tidligere har fordømt paa det voldsomste.

Den højtærede Handelsminister sagde, at den økonomiske Krise havde været som en Kamp mellem Producenten, de handlende og Forbrugerne, og at i denne Kamp havde Regeringen ikke villet blande sig; det var en Kamp mellem Producenten og Købmanden og det forbrugende Publikum, men Verdensmarkedets Pris skulde ikke forholdes det købende Publikum. Det skulde ikke være saaledes, at Konjunkturtabet kom det købende Publikum til Last. Konjunkturtabet skulde bæres af Producenten og de handlende. Hvis Diskussionen om den økonomiske Krise blot var udtømt med en saadan Paastand, var det jo overmaade let; men saaledes er Forholdet slet ikke. Den økonomiske Krise, saaledes som vi har været stillet overfor den her i Rigsdagen, naar den har været til Behandling, har været et Spørgsmaal om at skaffe Arbejde, at give Beskæftigelse til alle de mange, der paa Grund af Krisen blev udelukket fra at tjene deres Brød ved eget Arbejde. Naar vi har krævet Foranstaltninger, har det paa ingen Maade været for at sikre Producenten og den handlende mod Konjunkturtab. Vi har krævet Foranstaltninger for at give Mulighed for Arbejde, og vi har samtidig sagt, at der maatte træffes prisregulerende Foranstaltninger, saaledes at de Værneforanstaltninger, Staten traf, ikke ensidigt blev udnyttet af Producenten eller de handlende. Nu bliver Spørgsmaalet, om saadanne Foranstaltninger i tilstrækkelig Grad vil blive truffet efter det Lovforslag, den højtærede Handelsminister her har fremsat. Det kan jeg ikke dømme om. Det beror alt sammen paa, hvorledes den højtærede Handelsminister vil stille sig, naar han skal give de nærmere Regler, hvorefter Kontrollen skal føres. Jeg kan ligesom de andre ærede Talere sige, at jeg tror, det er muligt at føre denne Kontrol paa